

Projekt Barevný anděl – proměna pokojíčku – v Soběslavi

Terezka 11 let

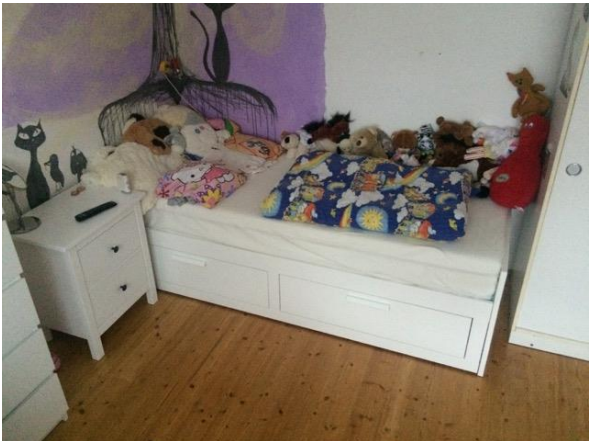
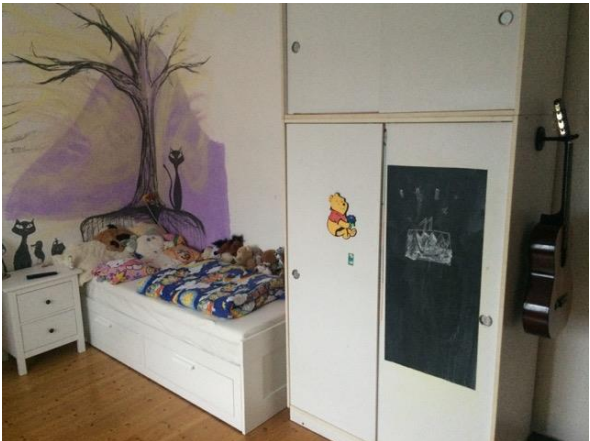
Bratr Ondra zemřel 21.9.2012 – ve věku 16 let

Období realizace: srpen 2016

Pokojíček před proměnou:

Pokojíček po proměně:

Dopis od maminky:

Chtěla bych touto cestou jednak poděkovat všem sponzorům za pokojíček pro dceru Terezku které je 11 let a která která přišla o svého bratra a našeho syna před čtyřmi lety. Není zcela lehké přijmout tento dar, i když jsem za něj moc ráda. Když jsem dostala nabídku od paní Ivety Coufalíkové, že je možné uskutečnit pro dceru změnu pokojíčku, byla jsem z toho nadšená, i když jsem vše brala s rezervou a nedělala si naděje, že bychom mohli něco takového dostat a uskutečnit. Najednou mi ale paní Iveta volala, že máme schválený pokojíček a že přijede se smlouvami a vyfotit si původní pokoj. Po podepsání smluv mi během týdne přišly peníze na účet. Nejdříve jsem tomu ani nemohla uvěřit, ale zároveň najednou jsem si uvědomila, co se děje a hlavou se mi začaly „honit“ myšlenky, jestli jsme udělali správně. Začala jsem si i dělat výčitky, že chci uskutečnit NĚCO, co je právě proto, že zemřel náš syn. Máme na to právo? Můžeme tento dar vůbec přijmout? Není to zneužití situace?

Vždyť jsme za něj truchlili a najednou za JEHO smrt vytvoříme dceři pokojíček, který jsem mu nikdy nemohli dát, přesto, že bych si to tak přála a on také. Nyní mu mohu dát jen květinu na jeho hrob a zapálit svíčku.

Měli jsme 90 dní na vytvoření pokoje. Dcera se stále ptala, jestli už budeme něco kupovat a já ji odbývala slovy, že až budu mít čas. Blížil se konec třetího měsíce a my teprve jeli přeci jen se podívat na nábytek. Pomohl nám náš nejstarší syn, který nás podporoval a nakonec ty rozzářené oči naší dcery, která běhala po obchodu a přemýšlela, jak si to zařídí. Najednou jsem si uvědomila, že se chovám sobecky. Vždyť mám ještě dceru, která nás plně potřebuje, vždyť to ona pro nás byla darem, protože jsem ji měla ve vyšším věku, ona žije pro nás a my žijeme pro NI. Sice máme ještě dva syny, ale ti již mají svůj život a tak jsme si zbyli my tři. Jás manželem a dcera. A tak jsme vybrali pokojíček. Dceři jsem řekla, že jí ho poslal Ondrášek, aby na něj nikdy nezapomněla. Synové pokojíček sestavili – je opravdu krásný, moc děkujeme.

Vy všichni, kteří máte tuto možnost a váháte, i pro vaše žijící děti to bude dar od vaší dcery, syna, kterého už nemáte, ale budete vždy na ně s láskou vzpomínat, kdykoliv vejdete do nového pokojíčku a uvidíte své děti šťastné.